

Székesfehérvár, 1905. január 27.– Budapest, 1979. május

Apja postai altiszt volt. Fia előbb kereskedősegéd volt, majd a BSZKRT-nál kocsivezető. 1923-ban lépett be a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, a következő évben a párt székesfehérvári szervezetének lett vezetőségi tagja, és a KAOSZ helyi vezetőségébe is beválasztották. Az 1920-as évek végétől a KAOSZ Központi Vezetősége tagja és a fűszeres szakosztály elnökhelyettese volt. 1925-től négy éven át a Természetbarátok Turista Egyesülete helyi csoportja elnöke volt. 1936-tól 1950-ig a villamosalkalmazottak szakszervezete központi vezetőségének volt tagja. 1942-ben büntetőszázadba vitték, majd leszerelése után rendőri felügyelet alá helyezték. 1944-ben részt vett a háborúellenes megmozdulásokban. 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag volt. 1945-ben a BSZKRT jóléti osztályának munkatársa, majd az MKP nagytétényi szervezete, 1949-ben az MDP budatétényi szervezetének titkára volt, majd megválasztották a közlekedési és szállítási dolgozók szakszervezete osztálytitkárává. 1950-től 1953-ig volt a XXII. kerületi Tanács VB elnöke. 1953-tól légoltalmi törzsparancsnok, 1956 után a karhalatom egyik vezetője. Nyugdíjazása előtt a BM Légoltalmi Tiszti Iskola parancsnoka volt; a XXII. kerületi pártbizottság és a kerületi tanács tagja. 1945 és 1948 között a Nagytétényi Nemzeti Bizottság elnöke, képviselőtestületi tag, 1949-ben a Budatétényi Népfrentbizottság elnöke volt.